

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirskotsstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Haldið fram við sjálvrannsakanini

oddagrein

SJÁLVTÝRISFLOKKURIN hevur rannsað sjálvan seg og politikk — ella rættari — vantandi politikk sín á landsfundi seinasta vikuskifti í Lørvík. Hetta eru tekin um ein sunnan og demokratiskan flokk. Um hetta er tilfellið í Sjálvstýrisflokkinum, skal tó ikki metast um á hesum stað.

Í EINI stuttari landsfundarsamtakt slær flokkurin (álitis)menn sínar í figgi- arnevnd og landsstýri á nevnið. Sagt verður m.a. í samtyktini: »Somuleiðis verður kraft, at gjørdar avtalur verða hildnar, og at ein meira miðvisur figgi- arpolitikkur verður rikin, sum kann benda støðuna inn á sunnari og miðvisari leiðir.

HVØR flokkur eigur figgjarmálaráð- harran? Og er tað ikki figgjarmálaráð- harrin, ið skal samskipa figgjarpoli- tikkin, og leggja hann soleiðis til rættis, at ein miðvisur politikkur kann rekast í hesum altavgerandi máli. Jú, Sjálvstýrisflokkurin sjálfur eigur landsstýrismannin í figgjarmálmum, so her má ein sjálvrannsakan byrja.

FLOKKURIN krevur, sambært sam- tyktini, nógv størri varsemi í almennu peningánýtisum, og áttalar, at sam- gongupartnarar hansara trýsta stór figgjarglig mál íggjøgnum við hjálp frá andstöðuni — uttan fyrilit fyri búskap- arligu støðu landsins.

HETTA eru álvarsom orð. Serliga tá vit hugsa um, at tað kemur frá hesum flokki, sum í samfelli seks ár legði eftir undanfarna samgongu fyri at reka ein ábyrgdarleysan figgjarpolitikk. Men nú hevur hesin sami flokkur havt buktina og báðar endarnar í trý ár. Hvat er farið fram? Summar partar av samfelags- og vinnuútbýggingini hevur hetta landsstýrið skert ella seinkað, okkurt hevur hon stæðgað til óbótaligan skaða, meðan hon í øðrum færum hevur bygt víðari á tað, sum undanfarna samgonga legði stöði undir.

HETTA man vera prógv um, at figgjarpolitikkurin hjá undanfarna landsstýri ikki var so ábyrgdarleysur. Nakra nýskapan hava vit ikki sæð. Allarminst Sjálvstýrisflokkinum, sum situr í einum skýmaskoti og kastar eftir øðrum.

Fylg við,
hvat hendir

sosialurin

sosialurin heldur:

Tann pena tantan

»Tað er einki dulmál, at tað kom at kennast isandi kalt ímillum verkfallslóðini og Javnaðar- og Tjóðveldis- flokkinn, at verkfallið so bráðliga endaði dagin eftir, at tað kom í lag. Leggja landsstýrið og rakstrar- stovnar tess lamnar, var innligasta vón hjá hesum flokkum at fáa burtur úr verkfallinum. Skrivar Dimmalætting m.a. í odda- greinini hósdagin 20. okt.

Tann pena, borgarliga Dimma — tantan í føroyska blaðheiminum — er ikki so pen sum hon altíð vil vera við. Herfyri hevði hon fleiri oddagreinir á ráð ímóti Javnaðarflokkinum. Vit

kunnu bert fegnast um, at hon gevur Javnaðarflokk- inum, og sjálvandi eisini Sosialinum, gætur. Men hevði nakað hald verið í oddagreinunum, og høvdu tær sagt, at hesar og hasar gerast avleiðingarnar av javnaðarpolitikkinum, men hesum kann hon ikki taka undir sum borgarligt blað, so var alt í lagi.

Nei, hesar oddagreinirnar hava ongar grundgevingar. Tær eru haldreyndar og eru burt úr lýgnir. Ja, grovar lýgnir. Tær eru iðan fyri alt sømligt mark.

Tað sama kann sigast um seinastu oddagreinina. Í henni skuidsetir Dimma- lætting Javnaðarflokkinn fyri at hava ynskt, at vit fingi eitt starvsmannaverk- fall. Sambært Dimmu var hetta innligasta ynski hjá Javnaðarflokkinum og Tjóðveldisflokkinum!!!

Vanliga fylgir Sosialurin væl við, men hetta hevur blaðið ikki tevað seg fram á. Tí fara vit at spyrja Dimmalætting — pent og siðiliga — hvar hon hevur hesi tíðindini.

Socialurin viðgjørði gongdina í samráðing- unum, sum endaðu í einum verkfalli. (Tíverri var mann- ingin á Sosialinum nakað skerd um tað mundið, so vit fingi ikki fylgt so væl við sum ynskligt, men vit gjørdur tað kortini eftir fari- munni.

Socialurin hevur ikki havt nakra oddagrein um málið, men Sosialurin fegnast um, at partarnir komu til eitt úrslit, ið er tað sama sum restin av arbeidsmarknað- inum fekk, og sum partarnir kundu góttaka.

Hevði Sosialurin havt eina oddagrein um málið, so kundi Dimma sagt, at

Borgarligur samferðslupolitikkur

Leiðarin í Dagblaðnum herfyri metir, at mangur feroyingur mundi hvøkka við, tað tað frættist, at ætlanin var at útvega eitt skip afturat Norrónu. Ikki trúgvi eg, at feroyingar eru blivnir so klökkir sum Dagblaðið metir teir til.

Hvør minnst ikki, hvussu Dagblaðið leikaði í, tá ið framskygdir menn fyri fleiri árum síðani funnu útav, at møguleiki var fyri lóndandi fraktrutu ímillum heilt aðrar havnir enn tær, tey føroysku fraktskipini sigldu uppá. Hvør minnst ikki, hvussu nógvu svertu, Dagblaðið tá brúkti fyri at sannføra feroyingin um, at hesir menn vóru ørir, og at Smyril kom at ruinaera allan tann føroyska frakt- flotan, bert tí at hann av og á skuldi leggja farm upp í Føroyum.

Hvi leikaðu Dagblaðs- menninir tá í sum ørir, hvi vóru teir tá so hebbareddir? Orsøkin var sera einf- öld: fyri tað fyrsta vóru teir menn, ið høvdu arbeitt við hesum máli, alment lóntir. Fyri tað næsta var tað landið, ið skuldi reka hesa rutu og fyri tað triðja, so vóru Dagblaðsmenninir heilt visir í, at rutan fór at geva yvirskot, um henni var liv lagað. Tí fór Dagblaðið og viðhaldsmenn tess undir eina sanna ræðslukam- pagnu, bæði her heima og kanska serliga uttanlands, við tí úrslitið, at feløg og einstaklingar ikki tordu at gera avtalu um sendingar við Smyril ímillum tær ymsu havnir. Úrslitið kenna vit øll: afturhalds-

kreftirnar vunnu, og konsikvensirnar av hesum kenna vit eisini. Um Dag- blaðið heldur, at Føroya fólk longu hevur gloymt hettar, mugu teir trúgva umaftur. Føroya fólk eru greið yvir, at tað tey siggja idag og sum Dag- blaðið nú rósar so óført, eru fruktirnar av tí pioner- arbeiði, ið tað almenna setti igongd í 1975. Tað er so sanniliga ikki Dag- blaðsmennon fyri at takka at vit idag hava eitt stásiligt millumlandaskip og møguligvis fáa eitt afturat.

Næsta brotið í leiðara Dagblaðsins byrjar við: citat: »Tað man verða hug- stoytt hjá teimum sum hava fært fram alla tíðina, at bert hitt almenna maktar slíka uppgávu í dag, at siggja tann livs- neista og stríðsvilja, ið er komin ímillum einstak- lingar í Føroyum á hesum siglingsøki, citat enda. Sum vant so setir Dag- blaðið kikanar fyri tað blinda eygað. Ístaðin fyri tað, ið Dagblaðið skivar, er veruleikin ein heilt annar.

Tí vil eg siga, at tað man verða hugstoytt hjá teimum sum alla tíðina hava fært fram, at tað almenna ikki maktar slíkar uppgávur, at noyðast at ásanna, at millumlanda- siglingin hevði verið loyst fyri fleiri árum síðani, um hóskaði skip hevði verið keypt til endamálið.

Hesum foraði Fólka- flokkurin fyri, tí teir vóru greiðir yvir, at skipið kom at klára seg figgjargliga fyrriuttan nakra slangu niður í landskassan, prógvíð hava vit fingið við Norrónu. Tað man eisini vera hugstoytt hjá teimum sokallaðu frælsis- lyntu longu nú at ásanna, at Skotlandsrutan er niðurlögð.

Møguleikarnir, ið vóru skaptir við hesi rutu, bæði til ferðing og útflutning m.a. av fiskum fiska- vørum til meginlandið var burtur frá einum degi til annan. Hettar halda Dag- blaðsmenninir vera døpur

tíðindi, so eisini her ásanna teir, at tað almenna spökili hjá Ó. B. hevur gjørt nakað positivt.

Tað, sum veruliga er hent her, er, at áhugamál fólksins verða gjørd til einkis, tí givið er tað, at flestu feroyingar — eisini flestu partaeigarar í Smyril Line — eru ímóti at niðurlægga hesa rutu. — Her siggja vit, hvussu borgarligur politikkur verður færdur. Tað almenna og einstaklingar skulu gjalda, men teir fáu skulu valda. At tað verður eitt tjóðarligt afturstig av teimum heilt stóru, um tað verður fasthildið at niðurlægga hesa rutu, tað nýtist Dagblaðið ikki at greiða fólk frá.

Føroya fólk kennir eftir- hondiniborgarligan aftur- haldspolitik, og tey eru eisini greið yvir, at hesin politikkur um ikki so langa tíð vil føra Føroyar sjóvegis 20 ár aftur í tíð- ina, nevniliga tá tíðina, tá ið Tjaldur sigldi Tórshavn-Keypmannahavn-Tórshavn.

Hvar stendur Hin Fø- oyski Fólkaflokkurin tá, eg spyrji bara.

Viðvíkjandi sam- ferðsluni á landið er borg- arliga mynstrið tað sama. Tað almenna hevur upp- arbeitt rutusambandið bæði sjóvegis og á landið til gagns fyri samfelagið alt, eisini útjafarað. Nú hava so teir borgarligu vismenninir fingið ilt í búkin av, at nakrar av rut- unum í meginøkinum geva avlop. Sjálvandi gongur tað teirri borgarligu ideo- logiini ov nær, tí hon sigur nevniliga, at alt virksemi hjá tí almenna gevur hall. So er bara eittans at gera, hokus pokus, tær rutur, ið geva nakað av sær, verða latnar til »privatar», Strandferðslubílarin verða samstundis seldir fyri ein »rættan pris», og landið kann so hava teær rutur, ið geva hall. Alvar- atos, Dagblaðsmenn, hvar er logikkurin.

frank

Tit ringja
— vit skriva

Ringið telefon

11820

